

PRZEMIERATA.

Rocznie 36 mk., półrocznie 18 mk., kwartalnie 9 mk., miesięcznie 3 mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocznie 24 mk., kwartalnie 12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

GŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście i mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Do

Pana **JĘDRZEJA MORACZEWSKIEGO**
Prezydenta Ministrów
w miejscu.

Zgodnie z wnioskiem Pana, mianuję p. Błażeja Stolarskiego — Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, p. Józefa Pruchnika — Ministrem Robót Publicznych, p. Stanisława Stączka — Ministrem Komunikacji i p. Franciszka Wójcika — Ministrem. Jednocześnie zwalniam Pana z urzędu Ministra Komunikacji, p. Franciszka Wójcika z urzędu Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a p. Wincentego Witosa z urzędu Ministra.

Naczelnik Państwa:

(—) *Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Moraczewski.*

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

Do

Pana **BLAŻEJA STOLARSKIEGO**
w miejscu.

Mianuję Pana Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Jędrzej Moraczewski.*

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

Do

Pana **JÓZEFA PRUCHNIKA**
w miejscu.

Mianuję Pana Ministrem Robót Publicznych.

Naczelnik Państwa

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów

(—) *Jędrzej Moraczewski.*

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

Do

Pana **STANISŁAWA STĄCZKA**
w miejscu.

Mianuję Pana Ministrem Komunikacji.

Naczelnik Państwa:

(—) *Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Jędrzej Moraczewski.*

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

Do

Pana **FRANCISZKA WÓJCIKA**
w miejscu.

Mianuję Pana Ministrem.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Jędrzej Moraczewski.*

Warszawa, dnia 29 grudnia 1918 r.

DEKRET

w przedmiocie Statutu Tymczasowego
Palestry Państwa Polskiego.

(Dokończenie).

Rada naczelna adwokatów.

Art. 31.

Zwierzchnim organem palestry jest naczelna rada adwokacka.

Do zakresu jej działania należy:

a) przedstawicielstwo interesów palestry i czuwanie nad jej honorem i powagą,
b) wykładnia przepisów niniejszego statutu, obowiązująca izby i rady adwokackie,
c) ustalanie zasad etyki zawodowej,
d) wydawanie regulaminów dla siebie i dla izb i rad adwokackich,
e) ustalanie programu zajęć i egzaminu dla aplikantów adwokackich,

f) nadzór nad izbami i radami adwokackimi,
g) rozpoznawanie w drodze instancji lub w drodze nadzoru uchwał i zarządzeń izb i rad adwokackich, oraz uchwał i wyroków w sprawach dyscyplinarnych,
h) przyjmowanie w poczekalni adwokatów i aplikantów adwokackich za zgodą Ministra Sprawiedliwości tych obywateli Państwa Polskiego lub państw obcych narodowości polskiej, którzy ukończyli uniwersytet zagraniczny i którzy według ustaw obcego państwa uzyskali prawo do adwokatki lub do urzędu sędziego, względnie do aplikacji sądowej lub adwokackiej,

i) prowadzenie listy adwokatów i aplikantów adwokackich i przysyłanie tej listy corocznie w kwietniu Ministrowi Sprawiedliwości, oraz ze składem rad adwokackich i rady naczelnej niezależnie od tego o każdej zmianie w ciągu roku rada naczelna bezzwłocznie zawiadamia Ministra Sprawiedliwości,

j) wydawanie opinii co do projektów ustaw, na wezwanie Ministra Sprawiedliwości po przednim zasięgnięciu opinii rad adwokackich,
k) przedstawianie Ministrowi Sprawiedliwości projektów ustaw i wniosków w zakresie łownictwa i w sprawach palestry.

Siedzibą rady naczelnej jest st. m. Warszawa.

Art. 32.

Rada naczelna składa się z delegatów izb adwokackich. Izby adwokackie wybierają delegatów w ten sposób, że na pierwszych pięćdziesięciu członków adwokatów przypada trzech delegatów, a na każdych pięćdziesięciu następnych — ten delegat. Prócz tego każda izba wybiera po trzech delegatów zastępców.

Delegatem nie może być wybrany członek rady adwokackiej.

Mandaty trwają dwa lata. Corocznie ustępuje połowa członków rady naczelnej, w pierwszym roku przez losowanie, a następnie według starszeństwa w wyborze. Ustupający członkowie mogą być wybrani ponownie po upływie roku.

Do prawomocności uchwał rady naczelnej potrzebna jest obecność więcej, niż połowy członków.

Rada naczelna wybiera co rok z pośród siebie większością głosów drogą tajnego głosowania prezesa i jego zastępcę, sekretarza i skarbnika.

Art. 33.

Rada naczelna wybiera z pośród siebie corocznie wydział wykonawczy, którego skład i zakres działania określi regulamin.

Art. 34.

Rada naczelna wybiera corocznie ze swego łona sąd dyscyplinarny drugiej instancji, złożony z pięciu członków i dwóch zastępców.

Art. 35.

Uchwały rady naczelnej i wydziału wykonawczego zapadają większością głosów obecnych. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Art. 36.

Rada naczelna ustala swój budżet i określa udział rad miejscowych w wydatkach.

Art. 37.

Wrazie, gdyby rada adwokacka obowiązków swoich nie wykonywała, lub wykraczała przeciw ustawie, władną jest rada naczelna sprzeczną z ustawą zarządzenie lub uchwałę rady adwokackiej znieść, względnie zastosować odpowiednie środki zaradcze, a nawet rozwiązać radę adwokacką i rozpisć natychmiast nowe wybory z terminem dwutygodniowym, polecając czasowe pełnienie obowiązków rady adwokackiej wskazanym przez siebie delegatowi.

Jeżeli rada naczelna nie przedsięwzięła środków zaradczych, sama wykracza przeciw ustawie lub funkcjonować przestanie, władny jest Minister Sprawiedliwości po bezskutecznym wezwaniu sprzecznym z ustawą zarządzenie lub uchwałę rady miejscowej lub rady naczelnej znieść, a Rada Ministrów na wniosek Ministra Sprawiedliwości w wyjątkowych wypadkach radę miejscową lub radę naczelną — rozwiązać, z natychmiastowym wezwaniem nowych wyborów z terminem dwumiesięcznym, tymczasowo zaś pełnienie funkcji rady naczelnej powierzyć sądowi apelacyjnemu w Warszawie, a rady adwokackiej właściwemu sądowi okręgowemu.

Powołany w miejsce rady adwokackiej sąd okręgowy lub w miejsce rady naczelnej sąd apelacyjny stosuje analogiczne przepisy niniejszego statutu.

Przepis powyższy nie stosuje się do działalności rad w sprawach dyscyplinarnych.

Przeciwko zarządzeniom Ministra Sprawiedliwości, względnie Rady Ministrów służy radom w ciągu dni czterdziestu od doręczenia zawiadomienia prawo zażalenia do sądu najwyższego, który rozstrzyga w izbach połączonych.

Sąd Dyscyplinarny i Postępowanie dyscyplinarne.

Art. 38.

Adwokat i aplikant adwokacki odpowiada dyscyplinarnie przed radą adwokacką za wszelkie wykroczenia przeciwko obowiązkom zawodowym, honorowi i godności stanu adwokackiego.

Odpowiedzialność sądowa, cywilna lub karna, nie wyłącza odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Art. 39.

Jeżeli przeciwko adwokatowi lub aplikantowi adwokackiemu wytoczono z powodu tego samego czynu postępowanie karne, rozpoczęte postępowanie dyscyplinarne ulega wstrzymaniu aż do prawomocnego ukończenia postępowania karnego.

Sądy i urzędy winny zawiadamiać właściwą radę adwokacką o każdym wypadku wszczęcia dochodzeń karnych przeciwko adwokatowi lub aplikantowi adwokackiemu, o zaarrestowaniu go, wreszcie o prawomocnym ukończeniu postępowania, dołączając w każdym odpis uchwały lub wyroku.

Art. 40.

Rada adwokacka wszczyną postępowanie dyscyplinarne wskutek skargi osoby prywatnej, zawiadomienia sądu lub urzędu, wreszcie z inicjatywy własnej.

Postępowanie dyscyplinarne prowadzi się z udziałem i nie jest jawne. Na wniosek obwinionego sąd dyscyplinarny zwrócić jawność rozprawy.

Art. 41.

Do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego właściwą jest rada adwokacka tej izby, która członkiem jest obwiniony.

Aż do ukończenia postępowania w pierwszej instancji władną jest rada naczelna z urzędu lub na wniosek stron przekazać załatwienie sprawy innej radzie adwokackiej.

Art. 42.

Rada adwokacka do przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego wylania z pośród siebie sąd dyscyplinarny.

Organizację sądu dyscyplinarnego określi regulamin.

Obwinionemu równocześnie ze złożeniem wyjaśnienia (art. 46) służy prawo wyłączenia dwóch członków sądu dyscyplinarnego bez podania powodów.

Wyłoniony przez radę adwokacką sąd dyscyplinarny składa się z przewodniczącego i sześciu członków.

Przewodniczącym jest dziekan, jego zastępcą lub najstarszy wiekiem członek kompletu.

Art. 43.

Obowiązkiem przewodniczącego jest zwoływanie posiedzeń sądu dyscyplinarnego, kierowanie postępowaniem dyscyplinarnym i rozprawa. Winien on dbać o to, ażeby sprawy dyscyplinarne szybko, rzeczowo i wyczerpująco załatwiane były.

Dziekan składa radzie naczelnej co trzy miesiące sprawozdanie co do rozpoczętych i ukończonych dochodzeń dyscyplinarnych z podaniem nazwiska obwinionego, rodzaju wykroczenia i uchwalonych zarządzeń.

Rada naczelna władną jest wrazie opieczętowania przy postępowaniu dyscyplinarnym wydawać odpowiednie zarządzenia.

Art. 44.

Obwiniony i skarżący są stronami w postępowaniu dyscyplinarnym.

W sprawach, wszczętych przez sąd lub urząd, o ile dotyczą obowiązków adwokata lub nadużyć słowa i pisma (art. 9), oskarża prokurator właściwego sądu okręgowego.

Oskarżyciel prywatny i obwiniony mogą być zastępowani przez adwokatów.

Strony mają prawo przeglądania akt i otrzymywania z nich odpisów.

Art. 45.

Z każdego posiedzenia sądu dyscyplinarnego winien być spisany protokół.

Art. 46.

Skargę lub wniosek dyscyplinarny doręcza przewodniczący obwinionemu w odpisie i wzywa do złożenia wyjaśnienia na piśmie w ciągu dni czternastu. Termin ten w wypadkach wyjątkowych może być przez przewodniczącego przedłużony.

Po złożeniu wyjaśnienia lub bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, władny jest sąd dyscyplinarny bądź wytoczyć śledztwo dyscyplinarne, bądź wyznaczyć rozprawę.

Art. 47.

Sąd dyscyplinarny, oprócz wskazanych w statucie, nie jest krępowany żadnymi innymi formami postępowania. Orzeka na podstawie swobodnej oceny dowodów i wyników rozprawy.

Art. 48.

Rozprawa przed sądem dyscyplinarnym jest ustna, rozpoczyna się od relacji jednego z sędziów dyscyplinarnych.

Art. 49.

Sąd dyscyplinarny ogłasza sentencję wyroku bezpośrednio po rozprawie, władny jest jednak odroczyć jej ogłoszenie, nie dłużej wszakże, niż na dni czternaście.

Wyrok winien być wyłożony na piśmie najpóźniej w ciągu dni czternastu od dnia ogłoszenia. Wyrok winny być doręczane skarżącemu i obwinionemu.

Sąd może orzec w wyroku jego publikację i określić jej sposób.

Art. 50.

Kary dyscyplinarne dla adwokatów i aplikantów są:

- a) przestroga,
- b) napomnienie,
- c) nagana,
- d) zawieszenie adwokata w czynnościach zawodowych do roku, a względem aplikantów adwokackich — przedłużenie aplikacji lub zabronienie stawania w sądach i urzędach do roku,
- e) wykreślenie z listy.

Sąd dyscyplinarny władny jest też orzec w wyroku skazującym utratę obieralności skazanego na członka rady adwokackiej lub naczelnej do lat trzech.

Art. 51.

Skarżącemu i obwinionemu służy prawo zażalenia od wyroku w przeciągu dni czternastu od doręczenia. Prawo to przysługuje obwinionemu, jeżeli skazany został na karę nagany, zawieszenia w czynnościach zawodowych, przedłużenia aplikacji lub wzbronienia stawania w sądach i urzędach, albo też w razie wykreślenia z listy, a skarżącemu w razie wyroku uwalniającego albo skazania obwinionego na karę przestrogi, napomnienia lub nagany.

W razie zażalenia skarżącego sprawa w całości ulega powtórnemu rozpoznaniu drugiej instancji.

Jeżeli obwiniony zmarł przed prawomocnością wyroku, służy prawo zażalenia jego wdowie, rodzicom i dzieciom.

Przeciw decyzji, orzekającej umorzenie postępowania, służy skarżącemu prawo zażalenia do drugiej instancji w ciągu dni czternastu od jej doręczenia.

Postępowania incydentalne w toku postępowania nie ulegają oddzielnemu zaskarżeniu.

Art. 52.

Drugą instancją w sprawach dyscyplinarnych wyłącznie honoru i godności stanu adwokackiego, stanowi wyłoniony przez radę naczelną sąd dyscyplinarny (art. 35), którego organizację określi regulamin.

Art. 53.

Jako druga instancja w sprawach, dotyczących obowiązków adwokata lub nadużyć pisma i słowa (art. 9), utworzony będzie przy Sądzie Najwyższym senat dla spraw dyscyplinarnych adwokackich, złożony z przewodniczącego i pięciu członków.

Na przewodniczącego i dwóch członków powołani będą przez uchwałę połączonych izb Sądu Najwyższego sędziowie tegoż sądu. Trzech pozostałych członków i trzech zastępców wybiera corocznie w maju rada naczelna adwokacka z pośród siebie.

W postępowaniu przed tą instancją bierze udział prokurator Sądu Najwyższego.

Art. 54.

Spory o właściwość pomiędzy radą naczelną a senatem dla spraw dyscyplinarnych przy Sądzie Najwyższym (art. 53) rozstrzyga Sąd Najwyższy w izbach połączonych.

Art. 55.

Urząd adwokatów-sędziów dyscyplinarnych jest honorowy.

Art. 56.

Orzeczenia sądu dyscyplinarnego z pierwszej i drugiej instancji zapadają większością głosów. Wrazie równości głosów przeważa zdanie przewodniczącego.

Jeżeli zdania tak się podzieliły, że głos przewodniczącego przeważać nie może, przewagę ma to ze zdań, mających jednakową liczbę głosów, które jest najwzględniejsze dla obwinionego.

Wykreślenie z listy może być orzeczone w pierwszej instancji najmniej pięcioma a w drugiej instancji najmniej czterema głosami. Narada i głosowanie sądu odbywa się w nieobecności stron.

Art. 57.

Koszta postępowania dyscyplinarnego ostatecznie ponosi prawomocnie obwiniony, a sposobem zaliczki rada adwokacka tej izby, której obwiniony jest członkiem. Wrazie wyroku uwalniającego lub niemożności ściągnięcia kosztów ponosi je rada adwokacka w całości.

Art. 58.

Rada adwokacka prowadzi rejestr kar dyscyplinarnych.

Karę ostrzeżenia, napomnienia i nagany może rada adwokacka wykreślić z rejestru po latach trzech, jeżeli skazany przez ten czas zachowywał się nienagannie.

Art. 59.

Sąd dyscyplinarny orzeka według uznania, czy i pod jakimi warunkami dopuszczalne jest wznowienie ukończonego postępowania.

Przepisy przechodnie.

Art. 1.

Statut niniejszy obowiązuje aż do ustawodawczego uregulowania organizacji adwokatury na całym obszarze państwa polskiego tylko na ziemiach polskich dawnego zaboru rosyjskiego.

Art. 2.

Adwokaci przysięgli, którzy byli wpisani do list, w chwili okupacji danego obszaru kraju, oraz którzy zostali do list wciągnięci przez sądy polskie, są adwokatami w rozumieniu ustawy, a pomocnicy adwokatów przysięgłych — aplikantami adwokackimi.

Art. 3.

Minister Sprawiedliwości ustanowi w drodze rozporządzenia osobne komisje organizacyjne z pośród adwokatów dla każdego okręgu sądu apelacyjnego. Wyznaczenie członków komisji z pośród adwokatury warszawskiej nastąpi w porozumieniu z delegacją tej adwokatury.

Każda komisja organizacyjna ustala pierwszą listę adwokatów i aplikantów adwokackich na podstawie pisemnego zgłoszenia każdego z nich i zwoła walne zgromadzenie utworzonych w ten sposób izb adwokackich celem wyboru rad adwokackich i rady naczelnej.

Od uchwał komisji, dotyczących wpisania na listę adwokatów i aplikantów adwokackich, służy interesowanemu prawo zażalenia do rady naczelnej. Z chwilą wyboru rady naczelnej i rad adwokackich komisje organizacyjne przestają istnieć.

Osoby, które przed wejściem w życie niniejszego statutu były adwokatami przysięgłymi lub pomocnikami adwokatów przysięgłych, w myśl art. 1 niniejszych przepisów przechodnich, a które z powodu nieobecności lub innych powodów nie zostały wpisane na pierwszą listę adwokatów i aplikantów adwokackich, mogą być na tę listę wciągnięte później przez radę adwokacką, o ile odpowiadają warunkom art. 3 lit. c i ust. 2 statutu.

Niezależnie od daty objęcia urzędowania przez pierwszą radę adwokacką i radę naczelną, pierwszy rok urzędowania ich skończy się w dniu 1 kwietnia roku następnego.

Art. 4.

Sprawy dyscyplinarne, rozpoczęte w sądach w dn. wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazane będą właściwym radom adwokackim, względnie radzie naczelnej.

Art. 5.

Pomocnicy adwokatów przysięgłych lub aplikanci sądowi, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego statutu ukończyli pięcioletnią aplikację, mogą być zapisani na listę adwokatów w myśl dotychczasowych przepisów przez radę adwokacką.

Art. 6.

Pomocnicy adwokatów przysięgłych lub aplikanci sądowi, którzy rozpoczęli aplikację przed 1 stycznia 1918 r., a nie ukończyli pięcioletnia, mogą być zapisani na listę adwokatów po odbyciu łącznej czteroletniej aplikacji sądowej lub adwokackiej i złożeniu egzaminu adwokackiego, zwolnieni są natomiast od dwuletniej obowiązkowej aplikacji sądowej i egzaminu sądowego.

Art. 7.

Do pomocników adwokatów przysięgłych, którzy rozpoczęli aplikację po 1 stycznia 1918 r., lecz przed wejściem w życie niniejszego statutu, stosuje się w całości przepisy tegoż statutu, z zaliczeniem odbytej aplikacji adwokackiej do ogólnej czteroletniej.

Art. 8.

Przechodzący do adwokatury, a odpowiadający warunkom, wymienionym w art. 5 niniejszego statutu, radcy, obrońcy i asesorowie b. prokuratorji Królestwa Polskiego, wolni są od aplikacji adwokackiej i egzaminu adwokackiego, o ile odbyli czteroletnią służbę.

Art. 9.

Wszystkie przepisy sprzeczne z niniejszą ustawą tracą moc obowiązującą.

Art. 10.

Ustawa niniejsza otrzymuje moc obowiązującą z dniem 1ym stycznia 1919 roku.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) J. Moraczewski.

Minister Sprawiedliwości:

(—) Supiński.

Dan w Warszawie, dnia 24 grudnia 1918 roku.

DEKRET

o mobilizacji wojsk kolejowych i służbie na polskich kolejach wojskowych.

I) Celem uzupełnienia istniejących, względnie utworzenia niezbędnie potrzebnych nowych formacji wojsk kolejowych, zarządza się pobór ochotniczy pracowników kolejowych. Pobór ten przeprowadzony zostanie przez oddzielne Dowództwa kadr i oddziałów wojsk kolejowych w porozumieniu z poszczególnymi Dyrekcjami Polskich Kolei Państwowych.

Sztab Generalny Wojsk Polskich może jednak w miarę konieczności, w poszczególnych wypadkach, powołać do czynnej służby wojskowej potrzebnych mu specjalistów, zarówno żołnierzy, jak i oficerów, z pośród zobowiązanych do służby wojskowej w armjach byłych okupantów w ogólności, a w wojskowych formacjach kolejowych w szczególności. Powołanie czynnych pracowników Polskich Kolei Państwowych wymaga zgody Ministra Komunikacji.

Przy powołaniach tych należy, o ile możliwości, przestrzegać następujących zasad, aby nie powoływać żołnierzy starszych ponad 35, zaś oficerów ponad 50 lat wieku, jak również ojców rodzin, obarczonych więcej, niż dwojgiem dzieci.

II. Pełniący służbę wojskową pracownicy Polskich Kolei Państwowych—bez względu na to, czy wstąpili do służby wojskowej jako ochotnicy, czy też zostali nowym rozkazem mobilizacyjnym powołani, czy też jako pełniący służbę w armjach byłych okupantów, dotychczas ze służby wojskowej nie zostali zwolnieni—otrzymują oprócz przyznanych poborów wojskowych odpowiednio zmniejszone pobory cywilne na dotychczas obowiązujących zasadach, przyjętych na kolejach małopolskich.

Szczegółowe opracowanie tych zasad i rozciągnięcie ich na wszystkie Polskie Koleje Państwowe drogą rozporządzenia ministerjalnego poruczam Ministerstwu Komunikacji i Spraw Wojskowych.

III. Pełniący służbę wojskową pracownicy kolejowi nie mogą z powodu swej służby wojskowej ponosić strat w swym zawodzie cywilnym, gwarantuje się im dotychczas zajmowane stanowiska służbowe, jak również odpowiedni awans automatyczny tak, by nie byli oni wyprzedzani przez swych towarzyszy zawodowych, nie ponoszących ciężarów służby wojskowej.

Ci pracownicy kolejowi, którzy przedtem służyli na liniach obecnych Polskich Kolei Państwowych nie pełnili, lecz służyli na innych liniach państwaborczych, pełniąc obecnie służbę wojskową w polskich formacjach kolejowych, nabywają przez to takich samych praw, jak inni pracownicy Polskich Kolei Państwowych.

Inni ochotnicy, wstępujący do wojsk kolejowych, po odbyciu przez Sejm Ustawodawczy określić się mającej powinności wojskowej i po uzyskaniu odpowiednich polecających świadectw ze strony swego przełożonej władzy wojskowej, uzyskują bezwzględne pierwszeństwo w przyjęciu do Polskich Kolei Państwowych.

Ministerstwo Komunikacji obowiązane jest w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych prowadzić ścisłą ewidencję wyżej wspomnianych żołnierzy i oficerów wojsk polskich.

IV. Na czas organizowania Państwa Polskiego i grożących mu niebezpieczeństw wojennych koleje żelazne, położone na ziemiach czerwonoruskich, wołyńskich, białoruskich i litewskich, podporządkowuje się pod kierownictwo wojskowe w ten sposób, że nowo obejmowane linie kolejowe utworzą odpowiednie okręgi Polskich Kolei Wojskowych, zaś istniejące już Polskie Koleje Państwowe na ziemiach czerwonoruskich, położone w sferze działań wojennych, zostają niniejszym ogłoszone, jako będące w stanie wojennym, a ich pracownicy poddani pod rygor praw wojennych i dyscypliny wojskowej.

W miarę powrotu normalnych stosunków pokojowych, poszczególne linie wyżej wspomnianych kolei będą przekazywane cywilnemu zarządowi Polskich Kolei Państwowych, względnie stan wojenny na poszczególnych liniach P. K. P. będzie znoszony.

O każdorazowej rozciągłości linii kolejowych, objętych zarządzeniem wojskowym, względnie stanem wojennym, decyduje i ogłasza Sztab Generalny Wojsk Polskich.

V. Cywilni pracownicy Polskich Kolei Państwowych, którzy zostali przydzieleni do służby na Polskich Kolejach Wojskowych, względnie ci, którzy pełnią służbę na liniach, ogłoszonych jako będących w stanie wojennym, pobierają, oprócz swych normalnych poborów, następujące wojenne premie asekuracyjne:

kawalerowie, nie utrzymujący najbliższej rodziny, 15% norm. pob.

kawalerowie, utrzymujący najbliższą rodzinę—20% norm. pob.;

żonaci i wdowcy, mający nie więcej, niż dwoje dzieci—25% norm. pob.;

żonaci i wdowcy, mający więcej, niż dwoje dzieci—30% norm. pob.

Powyższe procenta rozumiane są od normalnych pensji (stawki).

Wrazie śmierci lub kalectwa wyżej wspomnianych pracowników P. K. P. nie przysługuje im ani ich rodzinom prawo żądania specjalnych odszkodowań, prócz normalnych, ustawą przewidzianych odszkodowań i zasiłków dla pracowników P. K. P. O ile jednak analogiczne zasiłki dla inwalidów wojskowych byłyby korzystniejsze, przysługuje im prawo pobierania takichże zasiłków unormowanych dla inwalidów wojskowych.

Pobory cywilnych pracowników, pełniących służbę na Polskich Kolejach Wojskowych, nie będących jednak pracownikami Polskich Kolei Państwowych, normuje Sztab Generalny W. P. na wniosek dotyczącego Dowództwa Kolei Wojskowej.

Pracownicy kolejowi cywilni, pracujący na Polskich Kolejach Wojskowych, korzystają z ulg przejazdowych, jak również z możności aprowizacji wojskowej. Odpowiednie normy i rozporządzenia wyda Sztab Generalny W. P.

(—) J. Piłsudski.

(—) J. Moraczewski.

(—) Stan. Szepetycki
gen. dyw.

Za zgodność:

(—) J. Brzozowski

DEKRET.

Bezpieczeństwo wewnątrz kraju i sytuacja polityczna nazewnątrz Państwa wymagają oparcia się na jednolitej i silnej armii.

Zarządzam przeto obowiązkowy pobór regularny czterech roczników na obszarze Generalnego Okręgu krakowskiego z wyłączeniem Okręgu Wojskowego XXII „Będzin”, to jest roczników 1896, 1897, 1898 i 1899, który winien być przeprowadzony na zasadzie „Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej” z dnia 27 października r. b. przy możliwym uwzględnieniu dotychczas obowiązujących w Galicji ustaw wojskowych i w myśl Instrukcji dla władz poborowych, zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wojskowych. Służba czynna nowo-powołanych powyższych roczników będzie w drodze wyjątku obejmowała okres czterech miesięcy.

Po tym okresie zostaną te cztery roczniki zastąpione rekrutem, pobranym na obszarze dawnego Królestwa Polskiego, i zwolnione całkowicie od dalszego pełnienia służby wojskowej w wojsku stałym. Obywatel zatem Galicji i Śląska, choć długoletnią wojną znękaną, musi stanąć w szeregi armii, dając tem samem dowód wysoko postawionego poczucia patriotyzmu i ofiarności.

Równocześnie zarządzam zdemobilizowanie na obszarze Generalnego Okręgu krakowskiego z wyłączeniem Okręgu Wojskowego XXII „Będzin” obecnie jeszcze służących czteremsetu roczników, to jest urodzonych w latach 1883 do 1895, jakoteż i rocznika 1900, które ma nastąpić natychmiast po wcieleniu do szeregów wspomnianych czterech roczników.

Wykonanie powyższego dekretu porucza się Ministerstwu Spraw Wojskowych.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Za zgodność:

(—) Wróczyński.

Pułkownik, Kier. Min. Spraw Wojsk.

Departament Mobilizacyjno-Organizacyjny Min. Spraw Wojsk. poczynił już odpowiednie zarządzenia celem uruchomienia odpowiedniego aparatu poborowego dla rozpoczęcia poboru w dniu 10 stycznia 1919 r.

DEKRET

w sprawie wyborów.

Wobec zbliżania się terminu wyborów do Sejmu Ustawodawczego, zwracam z całym naciskiem uwagę Komisarzy powiatowych, burmistrzów i naczelników gmin, że organy państwowe i samorządowe nie mogą pod żadnym pozorem wywierać presji na wyborców na rzecz jakiegokolwiek listy kandydatów. Urzędnicy winni takiego nadużycia władzy zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

Wybory odbyć się muszą w warunkach zupełnej wolności obywatelskiej, by istotna wola narodu mogła znaleźć swój wyraz bez najmniejszego skrupowania.

Komisarze powiatowi, burmistrzowie i naczelnicy gmin obowiązani są do udzielania wszelkiej pomocy Komisarzom wyborczym oraz głównym i miejscowym Komisjom wyborczym w ich trudnej pracy.

Przypominam jednocześnie, że udział czynny organów państwowych w agitacji politycznej jest wogóle niedopuszczalny, naraża bowiem na szwank ich powagę i pozbawia zaufania szerokich kół ludności. Nie mam zamiaru kępować osobistych przekonań urzędników,—muszą oni jednak, występując w charakterze oficjalnym, zachowywać całkowitą bezstronność wobec sprzecznych ze sobą nierzadko dążeń kierunków i grup politycznych.

Minister Spraw Wewnętrznych

(—) Thugutt.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.**Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.**

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje, że pogłoski o odroczeniu wyborów do Sejmu Ustawodawczego są całkowicie bezpodstawne. Ewentualne opóźnienia w wyborach w niektórych miejscowościach powiatów wschodnich, a wywołane czysto lokalnymi warunkami, w niczem zmienić nie mogą zasadniczych terminów, ustanowionych dla wyborów.

Wobec wiadomości niektórych dzienników o jakoby niepomysłnym przebiegu organizacji zastępów Milicji Ludowej, — Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych stwierdza, że, wbrew wszelkim pogłoskom, materiał ludzki, napływający do biura werbunkowego, przedstawia się jaknajlepiej zarówno ilościowo, jak i jakościowo. Organizacja kadrów Milicji Ludowej dobiega końca, wobec czego ramy organizacyjne wkrótce będą rozszerzone i na prowincję.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje, że Wydział Walki z lichwą i paskarstwem Milicji Ludowej wykrył i opieczętował do dnia 28 grudnia r. b. następujące składki paskarskie:

- 1) Nowiniarska 11 m. 3 — skład butów i kamaszy,
- 2) Niecała 8 — skład butów i kamaszy,
- 3) Prosta 40 — skład kawy, cykorji, zapalek, sody i karbidu,
- 4) Aleje Jerozolimskie 21 — skład ołówek,
- 5) Grzybowska 18 — skład kortów i galanterji,
- 6) Geśia 14 — skład towarów bławatnych,
- 7) Miawska 3 — skład bawełny i trykotaży,
- 8) Elektoralna 20 — 500 worków cebuli,
- 9) Nowolipie 72 — 50 beczek syropu kartoflanego, 2000 pudów cebuli i towary bławatne,
- 10) Wołska 40 — 484 worki makaronów, które przewieziono do składów M. L. do rozporządzenia Ministerstwa Apropowizacji,
- 11) Widok 9 — skład z różnymi towarami.

Z Ministerstwa Zdrowia Publicznego

Ministerstwo Zdrowia Publicznego, Wydział Opieki Państwowej nad Dzieckiem i Matką, zwraca się do wszystkich zakładów opiekuńczych, które dotychczas nie zwróciły wypełnionych kwestionariuszy, o jaknajspieszniejsze ich nadesłanie do biura Ministerstwa (Rysia Nr. 1).

Dotychczas 179 zakładów w Warszawie nadesłało kwestionariusze, liczba ta jednak nie wyczerpała całokształtu działalności opiekuńczej miasta. Zakłady, które kwestionariuszy nie otrzymały, zechcą zgłaszać się po takowe do Wydziału Opieki Państwowej nad Dzieckiem i Matką (Rysia Nr. 1—2 piętro).

Ministerstwo Zdrowia Publicznego poszukuje lekarzy epidemiologów do natychmiastowego wyjazdu na prowincję.

Wynagrodzenie 50 marek dziennie. Zgłoszenia przyjmuje Ministerstwo Zdrowia Publicznego, Rysia 1, Wydział II (walka z chorobami zakaźnymi) od 1 — 2 po południu.

Regulacja plac funkcjonariuszy państwowych w b. okupacji austriackiej.

Rząd Polski dokonał w ostatnich dniach tymczasowej regulacji plac funkcjonariuszy państwowych byłego zaboru austriackiego. Akcja ta musiała być jednak ze względu na techniczno-skarbowych ograniczoną narazie do tych funkcjonariuszy, których pobory służbowe nie przenoszą 4,800 kor. Uwzględniono również emerytów, wdowy i sieroty. Odnosny reskrypt Ministerstwa Skarbu w tej sprawie opiewa, jak następuje:

„Zanim będzie mogła nastąpić ogólna regulacja plac, uwzględnienie lat wojennych dla wszystkich funkcjonariuszy państwowych na terenach polskich, które wchodziły w skład b. monarchii austro-węgierskiej, jest przedewszystkiem pilną sprawą reformy poborów tych czynnych i emerytowanych funkcjonariuszy, których pobory przez zarządzenia byłego rządu austriackiego tylko nieznacznie doznały podwyżki. W tym celu zarządza na podstawie upoważnienia Rady Ministrów, co następuje:

1. Wszystkim funkcjonariuszom państwowym, zarówno etatowym, jak i nietatowym (oficjalistom i pomocnikom kancelaryjnym, egzekutorom podatkowym, woźnym, stałym robotnikom wszystkich przedsiębiorstw i zakładów państwowych), których pobory wynosiły wedle stanu z dnia 31-go grudnia 1918 r. mniej, niż 4,800 koron rocznie, obliczyć należy pobory w markach polskich w ten sposób, aby pobierali w markach tyle, ile w roku 1918 pobierali w koronach. Kwota rocznych poborów w ten sposób obliczona nie może przekraczać 4,800 koron rocznie. Funkcjonariusze, których pobory przekraczały 4,800 koron rocznie, pobierać będą i nadal pobory w dotychczasowej wysokości aż do ogólnej regulacji plac.

2. Postanowienie to ma zastosowanie także do funkcjonariuszy i stałych robotników kolei państwowych.

3. Niestabilizowani funkcjonariusze państwowi otrzymują stabilizację, jeżeli przeszczą 3 lata bez zarzutu. Postanowienie to nie ma zastosowania do robotników sezonowych.

4. Jako pobory należy uważać pensję (płace), dodatki aktywne (kwaterunkowe), dodatki osobowe, drożyzniarne oraz jednorazowe zapomogi, wypłacone w ciągu roku 1918.

5. Wypłata nowo unormowanych poborów następuje w koronach, przyczem za podstawę obliczenia przyjmuje się stosunek marki do korony, jak 100 do 150.

6. Emerytom, wdowom i sierotom, pobierającym pensje emerytalne, wdowie (dodatek na utrzymanie dzieci), względnie sieroce, podwyższa się pobierany w roku 1918 dodatek drożyzniarny o 100%.

7. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1919 r.”

Telegram iskrowy, wysłany przez p. Ministra Spraw Zewnętrznych do francuskiego prezesa ministrów i ministra wojny z powodu gwałtów niemieckich w Poznaniu — brzmi, jak następuje:

Georges Clemenceau,

Prezes ministrów i minister wojny

w Paryżu.

Warszawa, 28 grudnia 1918.

Przed chwilą otrzymaliśmy z Poznania wiadomość, że tłum cywilnych i żołnierzy Niemców napadł w dniu 28 b. m. na gmach Naczelnej Rady Ludowej, gdzie wywieszzone były sztandary państw sprzymierzonych. Mimo oporu Polaków, Niemcy zerwali siłą te sztandary oraz zrobili użytek z broni palnej, posilkując się karabinami maszynowymi i mitraljezami. Z obu stron ilość ofiar jest znaczna. Rząd Polski protestuje energicznie przeciw tej brutalnej napaści, która stanowi obrazę honoru zarówno Polski, jak i wszystkich państw sprzymierzonych.

Zwracam się za Pana pośrednictwem do Rządów Państw Koalicji z prośbą o interwencję i o zarządzenie od Rządu niemieckiego uroczystego zadośćuczynienia oraz dostatecznych gwarancji, że na przyszłość Niemcy mieszkający w zaboru pruskiego powstrzymają się od podobnych ekscesów i nie będą dopuszczali się na ziemi polskiej czynów, które obrażają Polskę i państwa sprzymierzone.

Minister Spraw Zewnętrznych:

(—) L. Wasilewski.

O wczorajszych zajściach komunikują nam ze strony urzędowej:

W niedzielę dnia 29 b. m. demonstracja, zorganizowana przez Komunistyczną Partję Robotniczą Polski, skierowała się pod hotel Bruehowski w celu uwolnienia internowanej tam Komisji rosyjskiego Czerwonego Krzyża. Do przechodzącego patrolu żandarmerji wojskowej padły z tłumu strzały, przyczem został raniony jeden żołnierz. Wojsko w celu odparcia napaści dało dwie salwy w powietrze, gdy zaś tłum nie ustępował, odpowiadano strzałami, wskutek których kilka osób z pośród demonstrantów zostało zabitych, lub rannych. Z tłumu oraz okien kamienic strzelano do wojska.

Na skutek tych pożalowania godnych wypadków władze wdrożyły surowe śledztwo.

Ministerstwo Spraw Zewnętrznych stwierdza, że demonstracja przed hotelem Bruehowskim była bezcelowa, gdyż już uprzednio sprawa Komisji rosyjskiego Czerwonego Krzyża została rozstrzygnięta. Ministerstwo Spraw Zewnętrznych otrzymało mianowicie następującą depeszę:

„Wobec zakomunikowania mi 27 grudnia przez przewodniczącego Misji rosyjskiego Czerwonego Krzyża P. A. Hesse odpowiedzi p. Ministra Spraw Zewnętrznych o tem, iż działalność Komisji rosyjskiego Czerwonego Krzyża, wysłanej przez centralne kolegium dla spraw jeńców i uchodźców, dla zorganizowania przewozu i żywienia jeńców rosyjskich na terenie Państwa Polskiego, nie może być przez Rząd Polski zezwolona, proszę o zarządzenie niezwłocznego odesłania do granic Rosji Komisji, która od 21 grudnia jest internowana w hotelu Bruehowskim.

Przewodniczącą Komisji Czerwonego Krzyża, wysłanej przez Centropolenie.

(—) Bronisław Wesolowski.

Na tem p. Minister napisał: „Proszę spełnić życzenie p. Wesolowskiego”.

(—) L. Wasilewski.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 29 grudnia (PAT). — Dnia 28-go b. m. zaatakował nieprzyjaciel, wzmocniony oddziałami Petlury, ze wschodu i południa Lwów. Nasze w tych kierunkach wysunięte oddziały cofnęły się przed przeważającymi siłami na linję Pasięki Miejskie, Personkówka i Kulparków. Nieprzyjacielska artylerja ostrzeliwała miasto, nie wyrządzając większej szkody.

Słabszy atak ukraiński na Mszanę (na zachód od Lwowa) odparto.

Sytuacja koło Chyrowa i Rawy Ruskiej nie zmieniona.

Na Wołyniu nie było ważniejszych wydarzeń.

Na Orawie i Spizu — spokój.

Szef sztabu generalnego.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Walkiria”, jutro „Straszny Dwór”.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Noc listopadowa”, jutro „Rycerz z Łabędziem”.
Teatr Polski. Dziś i jutro „Pani Chorażyna”.
Teatr Mały. Dziś i jutro „Rzeczywistość”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Chrześciński wojenny”.
Teatr Nowości. Dziś i jutro — „Ewa”.
Teatr Praski. Dziś widowisko składane, jutro „Rodzina Franusia”.
Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Ogniem i mieczem”.

Od Wydawnictwa.

Warunki przedpłaty

„Monitora Polskiego”

na rok 1919

w Warszawie i w kraju:

rocznie 36 marek, półrocznie 18 mk., kwartalnie 9 mk., miesięcznie 3 marki.

Za granicą:

rocznie 48 marek, półrocznie 24 mk., kwartalnie 12 mk., miesięcznie 4 marki.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Olkuskich Zakładów Wyrobów Tłoczonych i Emaljowanych „Westeń” w Olkuzi

niniejszem na zaszczyt ponownie zaprosić WW.PP. akcjonariuszy wspomnianego Towarzystwa na ósme zwyczajne ogólne zebranie, w dniu 19-go stycznia 1919 r., o godz. 12-jej w południu, w biurze T-wa w Olkuzi odbyć się mające.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie Zarządu z działalności i zatwierdzenie rachunków i bilansu za rok operacyjny 1917/1918-ty.
- 2) Powzięcie uchwały co do podziału zysku.
- 3) Wybory do Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
- 4) Zatwierdzenie budżetu na rok operacyjny następnny.
- 5) Powzięcie uchwały odnośnie powiększenia kapitału.
- 6) Wolne wnioski, o ile takowe w myśl statutów T-wa postawione będą.

ZARZĄD.

Olkusz, dnia 21 grudnia 1918 r. 290

W październiku 1914 roku skradziono kwit na 300 rb., wydany na imię Moszka Aleksandra przez II-je Tow. Wzaj. Kredytu w Kielcach z dn. 3 marca 1914 roku. 288

Związek pracowników komp. Singer w Warszawie wzywa wszystkich pracowników firmy, jak również i byłych (bezrobotnych) o zgłaszanie się do lokalu Związku, Nowolipie 4 m. 5.

Biuro czynne codziennie od 6—8 wiecz., 31 grudnia o godz. 4-jej odbędzie się walne zebranie. 291

Zaginęła polisa ubezpieczeniowa Tow. Somach Noflim na imię Łyżora Braunschweig. Odniesić: Ś-ta Jerska 34 m. 10. 286

Zagubiono orzeczenie Komisji powiatowej Sochaczewskiej Szacunkowo-Rolnej za Nr. 35981, albo 35983, wydane na imię poszkodowanego Józefa Teofilaka. 285

Zarząd Tow. Akc.

Mijaczowskich odlewni stali i zakładów mechanicznych

„Bracia Bauerertz”

na zasadzie paragr. 25 ustawy T-wa podaje do wiadomości panów akcjonariuszy, że w dniu 25 Stycznia 1919 r. o godzinie 2-jej po południu w biurze Zarządu rzeczonoego T-wa we wsi Mijaczów, gm. Pińczycze, powiatu Będzińskiego (stacja Myszaków Dr. Żel. W.-W.) odbędzie się drugie zwyczajne ogólne zebranie akcjonariuszy wspomnianego T-wa.

Na zebraniu będą rozpoznawane następujące sprawy:

- 1) zatwierdzenie sprawozdania z działalności Zarządu oraz zatwierdzenie bilansu T-wa za okres czasu od 16 Stycznia 1918 r. do 30 Czerwca 1914 r.
- 2) zatwierdzenie sprawozdania z działalności Zarządu oraz zatwierdzenie bilansu T-wa za okres czasu od 1 lipca 1914 do 30 czerwca 1918 r.
- 3) zatwierdzenie budżetu T-wa i planu działalności Zarządu na rok operacyjny 1918/19.
- 4) określenie wynagrodzenia członków Zarządu, ich zastępców i członków komisji rewizyjnej.
- 5) rozpoznanie propozycji Zarządu w kwestji nabycia na rzecz T-wa dwóch działek gruntu.
- 6) zatwierdzenie umowy w przedmiocie wydzierzawienia nadań górniczych „Harna” i „Adolf”.
- 7) wybór członków Zarządu i ich zastępców oraz zamianowanie dyrektora zarządzającego T-wa.
- 8) wybór członków komisji rewizyjnej na rok operacyjny 1918/19.
- 9) wnioski panów akcjonariuszy.

Gdyby wyznaczone na powyższy termin ogólne zebranie ze względu na ilość złożonych przez panów akcjonariuszy akcji nie odpowiadało warunkom paragr. 57-go ustawy T-wa, natenczas w dniu 5 Lutego 1919 roku o godzinie 2-jej po południu odbędzie się w biurze Zarządu T-wa powtórne ogólne zebranie, uchwały którego będą prawomocne bez względu na ilość akcji, złożonych przez panów akcjonariuszy. 28